

Hötorget

Västra sidan av Hötorget där nu PUB ligger. Tv Gamla Brogatan och th stadens våghus där djurkroppar vägdes. Foto Larsson 1902, Stockholms stadsmuseum.

Den 1 januari 1914 förbjöds av sanitära skäl all torghandel på Hötorget med färskt, rått kött av nötkreatur, får, svin eller häst. Senare samma år blev det också förbjudet att på torget sälja färskt och flått vilt, plockat fjäderfä, saltad eller rökt fisk, kokta skaldjur, smör, ost, bröd, mjöl och gryn samt lagad mat. Många av livsmedelsförsäljarna flyttade då till de olika saluhallarna och till den nyligen invigda Centralsaluhallen. Kvar fanns dock trädgårdsmästare, grönsaks- och blomsterförsäljare samt några år till även fiskhandlare. Redan 1856 hade man bestämt att handeln med ved och timmer, hö och halm, skulle upphöra på Hötorget och flyttas till Norrmalmstorg.

Namnet Hötorget är känt sedan 1640-talet. Söder om torget låg Beridarebanan, ett namn som finns kvar idag i bl a Beridarebansgatan. Beridarebanan var en anläggning som på 1600-talet användes för inridning och dressyr av hästar, för hästtävlingar och för tornérspele. Redan på 1690-talet började byggnader i anslutning till Beridarebanan användas för gjutning av stora skulpturer. Under 1700- och 1800-talet blev de ateljé och bostad för landets förnämsta skulptörer. Den mest berömda av dem var Johan Tobias Sergel.

Bostadsbebyggelse från 1700- och 1800-talet med bodar och hantverkslokaler omgav Hötorget ända fram till omkring 1920. Jernkramhandlaren John Wall öppnade sin första järnhandel här 1856. På 1880- och 90-talen inrättade Paul U Bergström butiker i flera hus runt torget och 1925 byggdes det nuvarande stora PUB-huset.

Konserthuset med sin blå fasad uppfördes 1923–26 med Ivar Tengbom som arkitekt. Det är en arkitektonisk tanke att den imponerande klassiska kolonnfasaden förlades mot det folkliga myllrande torget och inte mot den breda Sveavägen. Byggnaden räknas som ett av de främsta exemplen på svensk 1920-talsklassicism.

Den stora cityomvandlingen på 1950- och 60-talen har gett Hötorget ett helt nytt ansikte. Beslut fattades om en ny generalplan 1945 och 1959 invigdes Hötorgetscity. Rivningen av den gamla värdefulla bebyggelsen innebar ett stort sår i staden men de fem höghusen vittnade samtidigt om en framtidstro och ett hopp om att Stockholm skulle bli en modern storstad.

Tunnelbanan till Hötorget invigdes 1952.